

בית דין אזורי לעבודה בבאר שבע

הע"ז 23207-03-16 מדינת ישראל נ' מרדכי

לפני כבוד השופט יוסף יוספי

המאשימה: מדינת ישראל - רשות ההגירה
והאוכלוסין - משרד הפנים
ע"י ב"כ עוה"ד: רינת יאיר אילון

נגד

הנאשם: נעים דני מרדכי
ע"י ב"כ עוה"ד: דוד בן חיים

הכרעת דין

1. בהתאם לסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982, הנני מודיע כי החלטתי לזכות את הנאשם מביצוע העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

לנאשם יוחסו עבירות של העסקה שלא כדין- עבירה על סעיף 2 (א)(1)(2) לחוק עובדים זרים, תשנ"א - 1991, (להלן: "החוק"), והעסקה ללא ביטוח רפואי - עבירה על סעיפים 1 ד ו - 2 (ב) (3) לחוק, וזאת ביחס לעובד אחד.
2. על פי כתב האישום, בביקורת שנערכה ע"י המאשימה בתאריך 18.3.14 בחנות ברח' העבודה 1 בקריית גת אותר עובד זר המסדר מדף עם כוסות חד פעמיות. עובד זה לא היה אזרח ישראל או תושב בה, ולא היה רשאי לעבוד אצל הנאשם. הנאשם העסיק עובד זה ללא היתר כדין וללא אשרה בתוקף, וכן מבלי שביטח אותו בביטוח רפואי.
3. הנאשם כפר באישומים, ועל כן נשמעו הוכחות בתיק. לאחר קיום מסכת ראיות, סיכמו הצדדים את טענותיהם בכתב.

4. מטעם המאשימה העידו: **מר אריק בוקובזה** - פקח במאשימה במועד הרלוונטי, וגבי **יעל דדון** - חוקרת במאשימה.

מטעם הנאשם העיד הנאשם עצמו.

5. בנוסף, הוגשו מסמכים שונים כראיות, ואלה סומנו כמוצגים.

6. כפי שצויין לעיל, כתב האישום דגן עניינו העסקת עובד זר שלא כדין וללא ביטוח רפואי.

מהתמונה שנפרשה עלה, כי המאשימה לא הוכיחה את ביצוע העבירות מצד הנאשם, ובפרט לא ברמה הנדרשת במשפט הפלילי. למעשה, לא הוכח כי הנתין שנתפס בחנות עבד עבור הנאשם.

7. בכתב האישום נטען כי הנתין הזר אותר בחנות השייכת לנאשם, כשהוא מסדר מדף עם כוסות חד פעמיות.

הנאשם טען כי לא העסיק כלל אדם זה, וכי הוא מוכר לו כאדם שקונה בחנות.

במהלך מסכת הראיות הסתבר, כי הנתין הזר לא נצפה כשהוא מבצע עבודה בחנות. הפקח בוקובזה טען אמנם בתחילה בעדותו כי הנתין סידר מדפים בחנות, אולם בחקירתו הנגדית, כאשר נדרש לפרט, העיד כי **"כשאני רואה אותו ידיו נמצאות בכוסות החד פעמיות בארגז, כשהוא רואה אותי ואני אותו הוא מוריד ידיו..."**.

ועוד העיד פקח זה כי הנתין הזר **"הכניס ידו לארגז שעמד שם בכניסה לחנות, זה היה בחוץ - מקום מקורה"**.

היינו, כל שראה הפקח היה שהנתין הזר נוגע בכוסות חד פעמיות, המצויות בארגז שנמצא מחוץ לחנות בכניסה לה.

עסקינן בפעולה של נגיעה במוצרים, שגם לקוח יכול לבצע. הפקח לא צפה בנתין כשהוא עובד, כמו למשל מסדר מוצרים על המדפים. למעשה, הפקח לא צפה בנתין מבצע פעולה כזו או אחרת לאורך זמן, אלא ראה תמונה רגעית של אדם שנוגע בכוסות המצויות בארגז, במקום אשר נגיש ללקוחות. לא ניתן לכנות תמונה זו בביטוי המופיע בכתב האישום, לפיו הנתין הזר

נצפה כשהוא "מסדר מדף עם כוסות חד פעמיות". שהרי, הנתין נצפה כשהוא נוגע בכוסות ולא מסדר אותן על המדף. הפקח נשאל מדוע הוא לא צילם בווידאו את הנתין בזמן ביצוע העבודה הנטענת; והפקח השיב כי לא ניתן היה לעשות זאת, כי הנתין הוריד ידיו מהכוסות ברגע שראה את הפקח. לא נמסר הסבר סביר מדוע הפקח לא פעל לצלם בווידאו את הנתין מבלי שהנתין רואה את הפקח. כך או כך, הצילומים שהוגשו כראיה מראים אדם שעומד ליד מוצרים, ואין בהן כדי להעיד כי מדובר באדם שביצע עבודה. ודוק; אין מדובר בפקח שצפה מן הצד בנתין המבצע עבודה מתמשכת ורק לא צילם את הדברים בווידאו. מדובר בפקח שכל שראה היה תמונה של נתין הנוגע במוצרים. לפיכך, גם עדותו של הפקח אין בה כדי לתרום לביסוס כתב האישום.

בהודעה שגבה הפקח מהנאשם (מא/11) שאל הפקח את הנאשם אודות הנתין "שעבד לכאורה". הדבר מלמד שגם הפקח עצמו לא היה בטוח כי היה מדובר בנתין שביצע עבודה, ולא שמענו מהפקח הסבר מספק אחר.

הפקח בוקבזה העיד כי בזמן שנסע עם הנתין הזר לתחנת המשטרה, קיבל הנתין הזר שיחות טלפון, ולדברי הפקח מדובר במספר הטלפון של השותף של הנאשם. דא עקא, לא הוצגה כל ראיה בנושא זה, כמו צילום מסך של הטלפון של הנתין הזר. בנוסף, השותף של הנאשם לא הובא לעדות ולא נשאל אודות השיחות הנטענות ממנו אל הנתין הזר. למעשה, השותף של הנאשם אף לא הואשם במסגרת כתב האישום. בנוסף, הנתין הזר לא העיד בבית הדין, ולכן לא ניתן היה לשמוע את גירסתו לדברים אלה. בנסיבות אלה, אין להעניק משקל לטענה זו בדבר השיחות הנכנסות כמפורט לעיל.

בהקשר זה יצויין, כי המאשימה טענה בסיכומיה שהנאשם יכול היה לזמן לעדות את אחיו ושותפו לחנות, מר ששון נעים, אשר נכח בחלק מהביקורות שבוצעו, וכי הוא נמנע מלעשות כן.

אין לקבל טענה זו. למעשה, מדובר באדם שנטען כי הוא שותפו של הנאשם, ודווקא המאשימה היא זו שהיתה אמורה לזמנו לעדות. בכל מקרה, אין לטעון כנגד הנאשם על כך שלא זימן עד כדי לתמוך בטענתו כי הוא לא העסיק את הנתין הזר, בפרט לאור טענת הנאשם כי הוא עצמו היה זה שקיבל עובדים ונתן להם הוראות.

8. בנוסף לפקח העידה החוקרת יעל דדון, ובעדותה לא היה כדי לבסס את כתב האישום.

חוקרת זו גבתה את העדות מהנאשם (מא/1), ואליה נתייחס בנפרד, אולם מעבר לכך אין בעדותה של חוקרת זו כדי להוסיף דבר.

9. גם הנתין הזר לא העיד בבית הדין, והמאשימה לא הסבירה מדוע לא זימנה אותו לעדות.

לפיכך, אין מקום להעניק משקל לדברים שנתין זה אמר לנציגי המאשימה.

10. הנאשם מסר עדות למאשימה, וכן נחקר בבית הדין. בעדותו בבית הדין מסר כי כל המופיע בעדות שנגבתה ממנו ע"י המאשימה הינו נכון, וכן הוסיף דברים ואח"כ נחקר חקירה נגדית.

עדותו של הנאשם היתה עקבית לאורך כל הדבר, ולפיה לא העסיק את הנתין הזר נשוא כתב האישום. עדות זו לא נסתרה בשום שלב. בנוסף, עדותו של הנאשם בבית הדין הינה עדות מהימנה, והתרשמתי כי היא משקפת דברים כהווייתם.

ביחס לטענות המאשימה כלפי אי שיתוף פעולה מצד הנאשם, לא מצאתי כי הנאשם לא שיתף פעולה, ועולה כי הוא מסר גירסה למאשימה בכל עת שנתבקש. נכון הוא כי הנאשם לא רצה להשאיר את החנות פתוחה ברגע שנדרש לעזוב אותה ולהגיע לחקירה, אולם הוא הסכים להחקר במקום באותה עת, וכן הסכים להגיע מאוחר יותר לכל מקום שנדרש.

11. המאשימה טענה כי יש להחיל את החזקה בדבר הימצאותו של עובד במקרקעין השייכים לנאשם.

דא עקא, הנתין הזר לא נתפס כשהוא עובד בחנות, אלא רק כשהוא נוגע בכוסות, פעולה אותה יכול לבצע גם לקוח, ולכן אין להחיל חזקה זו.

נקודה נוספת חשובה נוגעת לזהותו של הנתין הזר שנתפס בחנות. ברשימת העובדים שנערכה במועד הביקורת (מא/7) מופיע מספר מסויים תחת הכותרת מספר דרכון. והנה, מספר זה שונה מהמספר המופיע בכתב האישום כמספר הדרכון של הנתין הזר.

בנסיבות אלה, לא ניתן לקבוע כי הנתין הזר שנתפס בחנות ושפרטיו נרשמו ברשימת העובדים הוא אותו נתין זר נשוא כתב האישום. שהרי, לשניהם מספרי דרכון שונים.

למען הסדר הטוב נציין, כי המאשימה הגישה תעודת עובד ציבור (מא/2), ובה נרשם מספר הדרכון המופיע בכתב האישום, ואף צויין שם כי לנתין המדובר אין דרכון נוסף. הדבר מחזק את החשש כי לא מדובר באותו נתין נשוא רשימת העובדים.

ועוד נוסף, כי בעת שנחקר הנאשם ביום 19.1.15 (מא/1) הוא נשאל אודות הנתין עם מספר הדרכון המופיע ברשימת העובדים. הנאשם לא נשאל שם אודות הנתין שמספר הדרכון שלו מופיע בתעודת עובד הציבור (שכבר היתה קיימת באותה עת), וממילא לא נשאל אודות הנתין שמספר הדרכון שלו מופיע בכתב האישום.

יש לציין כי בדו"ח הפעולה (מא/6) מתואר כי נמצאו בחנות שני נתינים זרים, שנלקחו לתחנת אשקלון, שם בוצע להם זיהוי במערכת הביומטרית. אלא מאי, מפורט שם רק מספר הדרכון המתייחס לאחד הנתינים. לפיכך, יתכן כי חל בלבול בין מספרי הדרכון של שני נתינים אלה.

בהקשר זה יצויין כי בהודעה שנגבתה מהנאשם (מא/1) הוא נשאל אודות העובד שנתפס בחנות, והוצגה לו תמונתו. בתשובה מסר הנאשם כי הוא לא מכיר בוודאות את שמו של הנתין, ולא שמע שקוראים לו ג'ון, ואף הוסיף, כי שמע שעובדת שלו ואחרים קוראים לו אברהם.

באמור לעיל יש כדי לשמוט את הקרקע מתחת לכתב האישום, שהרי ברשימת העובדים ובחקירות שנחקר הנאשם היתה התייחסות למספר דרכון מסויים של הנתין, ובכתב האישום ובתעודת עובד הציבור הופיע מספר דרכון אחר. וכל זאת, מבלי שהמאשימה הסבירה את השוני במספר הדרכון.

יש לציין, כי זיכוי של הנאשם לא בא לאור קביעה זו לבדה, אלא לאור כל המפורט לעיל עובר לקביעה זו. לפיכך, יש בקביעה זו כדי לחזק את המסקנות שבאו עובר לה. עם זאת, יש לציין כי גם אלמלא היו הקביעות

הקודמות, די היה בקביעה זו לבדה כדי להביא לזיכוי של הנאשם. אין זה המקרה שלפנינו, שבו הנאשם ממילא זוכה לאור הקביעות הקודמות. בנוסף, הצדדים ממילא לא התייחסו לנושא זה של השוני במספרי הדרכון, ולפיכך נדגיש כי זיכוי של הנאשם לא מתבסס על השוני במספרי הדרכון.

13. מכל האמור לעיל עולה, כי לא הוכח כי הנתין הזר נשוא כתב האישום ביצע עבודה בחנות השייכת לנאשם.
בנוסף, לא הוכח כי הנתין הזר נשוא כתב האישום הוא אותו נתין זר שנתפס בחנות ושפרטיו נרשמו ברשימת העובדים.

אחרית דבר

14. מכל האמור לעיל עולה, כי יש לזכות את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

15. הכרעת הדין הוקראה לצדדים ונמסרה לידיהם.

ניתנה היום, ה' חשוון תשע"ח, 25 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים.